SĂPTĂMÎNA VIITOARE ÎL VOM CUNOAȘTE PE LAUREATUL „TROFEULUI FOTBAL '71"

În aceste zile ne sosesc la redacție ultimele plicuri conținînd cupoane de participare la tradiționala noastră anchetă de sfîrșit de an pentru desemnarea celui mai bun fotbalist român pe 1971, laureatul „TROFEULUI REVISTEI FOTBAL".

Dacă în primele zile ale anchetei răspunsurile ne soseau într-un ritm mediu de 100 de scrisori pe zi, iată că acum, în ultima parte, numărul scrisorilor a devenit de-a dreptul impresionant. Probabil că cei mai mulți dintre cititori au păstrat cupoanele decupate săptămînal, atît în intenția de a ni le trimite cu un singur plic, cît și pentru a aștepta restanțele campionatului, pentru a-și formula cît mai documentat răspunsurile.

În ori ce caz, pînă în momentul scrierii acestor rînduri, numărul plicurilor primite a trecut de 5000 iar al cupoanelor a depășit 10 000, dat fiind faptul că numeroși cititori au trimis cîte două-trei sau mai multe cupoane.

În aceste zile, comisia de organizare a anchetei triază răspunsurile, operațiune care nu este deloc ușoară și care comportă deschiderea tuturor plicurilor, verificarea îndeplinirii condițiilor regulamentare, acordarea punctajului pe fiecare cupon, totalizarea punctelor pentru fiecare fotbalist. După cum am anunțat, **nu vor fi luate în considerație cupoane avînd o dată de expediere ulterioară lui 20 decembrie,** data de închidere a anchetei.

În afara criteriului de bază, cel al cititorilor (punctaj în clasamentul acestui criteriu : 10, 8, 6, 4, 2) vom avea în vedere alte trei criterii și anume : **votul antrenorilor echipelor de Divizia A, votul ziariștilor și media notelor,** obținute de jucători în returul campionatului trecut și în turul celui actual (punctaj 5, 4, 3, 2, 1). La criteriile al doilea și al treilea, operațiunile sînt și ele practic terminate, dar pentru ultimul criteriu (media notelor) mai așteptăm restanța de azi de la Brașov dintre Steagul roșu și Rapid. Așa cum am anunțat, cele patru clasamente separate vor fi contopite într-un clasament **general final,** pe baza căruia va fi desemnat laureatul anului care se încheie.

În afara unui trofeu special acordat primului clasat de către F. R. Fotbal, acesta va primi din partea redacției noastre **o cupă** iar din partea **A.S. Loto-Pronosport un magnetofon Tesla.** Următorii doi clasați vor primi din partea revistei Fotbal **cupe și un aparat de radio, respectiv un aparat de radio cu tranzistori.**

Reamintim că și cititorii care ne-au răspuns la anchetă participă în mod indirect la un original concurs. Acei dintre cititori care vor avea înscrisă pe cuponul lor **ordinea exactă a primilor cinci fotbaliști** vor primi cîte un **abonament gratuit** pe timp de un an la revista Fotbal. În cazul în care numărul cupoanelor cu ordinea exactă va fi mai mare de zece, premiile vor fi atribuite prin **tragere la sorți.**

În numărul viitor, care va apărea **miercuri 29 decembrie,** vom publica clasamentele complete ale anchetei și ample comentarii asupra acestei acțiuni care s-a bucurat și în acest an de un succes major. Numele cititorilor premiați cu abonamente gratuite pe 1972 vor fi publicate în numărul din 5 ianuarie 1972 al revistei.

PLOIEȘTI. Un nou atac al petroliștilor, respins de Lereter (**Foto : S. BAKCI**)

ACTUALITĂȚI • ACTUALITĂȚI

• COLEGIUL DIVIZIONAR A, la a cărui ultimă ședință au fost dezbătute probleme financiare ale echipelor, urmează să se întrunească la sfîrșitul acestei săptămîni sau la începutul celei viitoare.

• De azi, miercuri 22 crt., Rîșnov găzduiește TABĂRA DE IARNĂ A JUNIORILOR din lotul reprezentativ. Este una din acțiunile importante din cadrul pregătirilor pentru turneul U.E.F.A. La această tabără a fost convocat un lot de 22 de juniori, selecționați din mai multe centre din țară.

• Ca de obicei, CONSFĂTUIREA ARBITRILOR din lotul divizionar — în cadrul căreia se va face analiza arbitrajelor în sezonul de toamnă — va avea loc înaintea reluării activității competiționale, probabil în luna februarie.

• ANALIZA CAMPIONATULUI REPUBLICAN AL JUNIORILOR ȘI ȘCOLARILOR, ca și a activității centrelor de copii și juniori, va forma obiectul unor consfătuiri pe care federația le va organiza la 20 ianuarie în patru centre din țară.

IOAN CHIRILA

PRIM PLAN

IORDĂNESCU

Interesant profil de fotbalist în acest copil crescut pe Calea Giulești (în umbra marelui spectacol Dumitriu II) și evadat, dintr-un instinct ciudat (sub puterea atracției mai grave a lui Constantin), spre cîmpul mai vast al Ghencei.

N-am să reamintesc în aceste rînduri celebra cursă de pe M.T.K. acum patru ani, în fața spectatorilor budapestani, treziți din blazarea amintirii unui Bozsik sau Czibor.

N-am să stîrnesc focul legendei, care făcuse din Puiu Iordănescu un copil fragil, cu picioare de porțelan.

N-aș vrea să pedalez nici pe noaptea de la Helsinki, cînd copilul a devenit bărbat.

N-aș crede că e potrivit să dezvolt nici tema superbului duel cîștigător cu Dobias, care singur, ar putea să facă mîndria unui fotbalist de clasă internațională.

M-aș opri, mai curînd, asupra unei aparent bizare revolte a tînărului internațional stelist. Și iată de ce...

Pentru toată lumea e limpede că Iordănescu a pătruns în echipa națională prin coridorul destul de primitor (la noi) al extremei stînga. Pentru toată lumea (inclusiv Iordănescu, de sigur) acest post e, dacă vreți, o sinecură, mai ales prin trecerea lui Mircea Lucescu pe aripa dreaptă. (Imi spunea Pircălab, nu de mult, la Nimes, că i-a părut foarte rău că a jucat slab, la Marsilia, sub ochii lui Ștefan Covaci, ratînd astfel selecționarea pentru meciul cu Cehoslovacia, dar că, pe de altă parte, îi pare foarte bine că acest forfait nedorit a determinat confirmarea valorică a favoritului său, Iordănescu.)

În ciuda acestor argumente greu de combătut, Iordănescu a pornit recent atacul împotriva morilor de vînt. El nu mai vrea să zburde pe ogorul fără haturi al extremei, ci are nostalgia „jocului cu moartea" în cîmpul minat din fața stoperilor.

De ce oare încearcă Iordănescu să izbească în doi stîlpi ca Dobrin și Dumitrache, care, în ciuda eclipselor, vor putea fi urniți cu mare greutate din vîrful scării „tricolorilor"?

S-ar putea crede că revolta lui Iordănescu este o formă a răsfățului. Dați-mi voie, însă, să cred că această obsedantă căutare a... glonțului din partea unui fotbalist care are în stăpînire, astăzi, întreaga feudă a lui Sătmăreanu și a tuturor celorlalți fundași dreapta este mai curînd o admirabilă formă de orgoliu. Această frumoasă revoltă, din care cel puțin în aparență, Iordănescu are doar de pierdut, va putea duce la nașterea unui mare jucător, mîine. Un jucător care nu trebuie să uite, totuși, că „disprețuitul" tricou 11 a fost purtat de Gento și este purtat de Geaici...

U. T. A. CEA ÎNCĂRCATĂ CU ONORURI

„Alb-roșii" din Arad fac încă o dată dovada, în această toamnă, că alcătuiesc cea mai serioasă echipă din fotbalul românesc. U.T.A. a împrumutat, adică, felul de a fi al antrenorului său. Nicolae Dumitrescu a știut cum să îmbine niște jucători refuzați de alte cluburi cu alții necunoscuți, s-a mai uitat și prin ograda vecinului, a retrimis în anonimat pe cei ce nu respectau indicațiile sale, sau nu știau să poarte cămașa celebrității și a adus din nou formația textilistă la cîrma Diviziei A.

A fost o toamnă fotbalistică bogată ca nici alta pentru U.T.A., o încununare a strădaniilor unui colectiv entuziast dar și calculat, talentat dar și bine pregătit, dintr-un oraș totdeauna aflat în prim-planul fotbalului românesc : campioană de toamnă ; calificată în sferturile de finală ale „Cupei U.E.F.A." ; Nicolae Dumitrescu primește titlul de antrenor emerit ; Iosif Lereter, la vîrsta cînd alții au uitat de mult de fotbal, trăiește cei mai frumoși ani ai activității sale, fiind, mai întîi, premiat ca primul fotbalist român ce împlinește 300 de meciuri în Divizia A, onorat apoi cu „Trofeul fair-play" și titlul de maestru emerit al sportului.

Felicitări ! Să-i vedem pe alb-roșii în semifinalele „Cupei U.E.F.A.". Dar, adică, de ce să ne sperie gîndul de a-i găsi chiar în finală ?

Cunoscută fiind seriozitatea și principialitatea cu care sînt privite lucrurile în clubul și în echipa arădeană — altfel nici nu putea ajunge U.T.A. la astfel de succese — cu atît mai mult ne-am mirat aflînd că din avionul pentru Setubal au lipsit tocmai medicul și masorul echipei, deși în lot se aflau jucători suferinzi (Vidac) sau veniți după accidente (Axente) ! (M.T.)

Note

SĂ ASCULTĂM MAI MULTE PĂRERI...

Săptămînile de pauză le dorim mai pline de idei și inițiative utile pentru activitatea arbitrilor. Pentru că (și aici nu există multe opinii împotrivă) nici sezonul de toamnă (și nici întreg anul 1971) nu a reușit să aducă o vizibilă ridicare calitativă a conducerii întîlnirilor din principalele competiții ale fotbalului nostru, Divizia A și B. Repetăm, pentru a nu știm cîta oară, că o principală carență a activității de arbitraj o reprezintă **modul cum sînt efectuate promovările.** Așa cum am mai subliniat în coloanele revistei noastre, se preferă CANTITATEA în daua CALITĂȚII. Loturile sînt prea mari, umflate, și asta face ca frecvența delegărilor să fie foarte redusă. Posibilitatea de a ajunge la un ridicat grad de experiență, de **știință a arbitrajului,** de competență este foarte restrînsă, în consecință. Din acest motiv, nu ajungem să ridicăm la treapta cea mai înaltă cîțiva arbitri. **Concurența, invidia, de multe ori și alte mijloace,** intervin de regulă spre a curma „ascensiunile periculoase". Și primul care suferă este fotbalul.

Dar, înainte de a discuta aceste realități triste și mult mai complicate, să ne oprim asupra unui singur aspect, asupra fazei incipiente a răului, **promovarea.** Ea se face actualmente mai mult după ochi, după unele recomandări, rămîn în ultimă instanță, **la ceea ce decide Colegiul central al arbitrilor.** Sigur că aceasta trebuie să fie determinantul criteriu, dar — adăugăm noi — N-AR TREBUI SĂ FIE SINGURUL. Socotim că, în definitivarea loturilor de Divizia A și B, pentru viitorul sezon este foarte utilă, edificatoare, pentru colegiul central, opinia antrenorilor și conducătorilor de cluburi asupra celor mai inidicați „cavaleri ai fluierului" să ocupe locuri în loturile republicane. Oricîte note de subiectivism ar exista în aceste propuneri și — prin confruntarea opiniilor exprimate de oameni care se lovesc zi de zi, în activitatea lor, de problema arbitrajelor — tot se va ajunge la niște concluzii mai valabile, mai realiste, mai juste de cît cele enunțate de un colegiu reunit într-un birou, susceptibil de multe influențe, nu totdeauna dintre cele mai binefăcătoare.

În definitiv, există această obligație din partea conducerii arbitrilor de a uza de cele mai potrivite criterii, în dorința de a se greși cît mai puțin în alcătuirea viitoarelor loturi de **„cavaleri ai fluierului",** în scopul de a se ajunge la **corpuri mai competente,** de CALITATE — repetăm — și nu de CANTITATE.

— **ef. i.** —